

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 113.

Anden Session.

43de Møde.

Mandagen den 9de December.

(Fortsat).

Finantsministeren (fortsat): Jeg troer, at enhver Klasse i Forstetaten har havt sine Mangler og Fortrin, men jeg troer, at væsentligt maae de Mangler, som erkendes at have fundet Sted, søges i den mangelfulde Organisation og navnlig i den Omstændighed, at Overtorsterne, der just skulde være den inspicerende og controllerende Myndighed, have været tillige forvaltende. Men jeg troer paa ingen Maade, man er berettiget til at henstykke hele Bebrejdelsen over hvad der har manglet paa Overtorsterne. Jeg troer heller ikke, det har været det ærede Medlems Mening dermed at ville ramme netop de nuværende Overtorsteres Personer, men jeg har troet, at burde fremhæve dette, for at det ikke skulde forstaaes saaledes som om jeg havde tiet dertil, og jeg troer ogsaa at burde fremhæve det, for maaskee derved at give det ærede Medlem Anledning til at erindre, at det ikke har været hans Mening at lægge de nuværende Overtorstere personligt Noget til Last. Forsaavidt den ærede Ordfører har meent, at det maatte komme an paa, naar der er Spørgsmaal om Skovridernes Antal, at bevise, at de nuværende Skovridere ikke have kunnet overkomme de dem hidtil paahvilende Pligter og ikke tilbørligt have kunnet varetage dem, da troer jeg ikke, at kunne give ham Ret dert, naar han har meent, at der netop i de ringe Misbrug, der hidtil have fundet Sted, laae et Beviis for de nærværende Skovrideres Dygtighed og Retssindighed. Jeg vil just ikke modsigge dette, men jeg vil kun forvare mig imod at deraf skulde kunne udledes, at de nærværende Skovridere ville være tilstede i et tilstrækkeligt Antal til

at kunne udføre de Forretninger, som i Fremtiden ville komme til at paahvile dem. Jeg troer ikke, det vil kunne oversees, naar man senere læser trykt de mange Detailbemærkninger, jeg i denne Henseende har tilladt mig at fremhæve, at der er temmelig betydelige Momenter med Hensyn til, hvorledes Skovridernes Arbejde i Fremtiden vil stille sig, og jeg troer, at man skal se hen til, hvad der i Fremtiden forlanges, og ikke til, hvad der hidtil er forlangt; thi det er vist, at der vil i Fremtiden forlanges mere end hidtil; og navnlig lægger Regjeringen særdeles megen Vægt paa, at man efter den nye Skovplan med Billighed kan fordre, at Skovrideren er personlig tilstede i Skovene og ikke blot leilighedsviis og ved Hjælp af en Fuldmægtig. Forøvrigt har den ærede Ordfører misforstaaet mig, naar han med Hensyn til et specielt Tilfælde, som jeg anførte uden at lægge synderlig Vægt derpaa, har forstaaet mig, som om jeg skulde have sagt, at der skulde i et Skovdistrikt have været en total Vedmangel; det har jeg ikke sagt, i det Mindste gif min Mening ikke ud paa Andet, end at der havde været en Mangel i Vedet, og i alt Fald en total Uorden i Vedbeholdningen, og det tyder netop hans Opsattelse af Sagen hen paa, hvorefter det udviste sig, at det hovedsagelig var en Regningsfeil, hvori den hele Mangelspost bestod. Det kan jo vel være, at efter Udkastet enkelte af de mindre Skovriderdistrikter ikke ville naae mere end 1600 — 1700 Tønder Land, som den ærede Ordfører har fremhævet, imedens han mener, at Skovriderdistrikterne passende kunde have 5 — 6000 Tdr. Land. Jeg har imidlertid allerede tilladt mig at bemærke, hvorledes det kun var ganske enkelte, nemlig kun 4 — 5 Skovriderdistrikter, der faae et ringere Areal end den almindelige Gjennemsnitsstørrelse, som jeg nævnte; men dette er da begrundet i disse